

grænsning af ansvarssubjekterne svarer med nedenævnte modifikationer til forordningens afgrænsning af hvem, der kan få adgang til de fortrolige statistiske oplysninger i Eurostat.

Bestemmelsen i forordningen, begrænser personkredsen til »tjenestemænd eller øvrige ansatte ved Eurostat samt andre fysiske personer, der arbejder på kontrakt i Eurostats kontorer«. For at undgå fortolkningsstvivl om, hvorvidt den pågældende »arbejder på kontrakt«, er det ikke en betingelse efter den foreslåede regel, at der foreligger en kontrakt. Det bemærkes i den forbindelse, at det for så vidt angår personer, der måtte arbejde i Danmarks Statistiks lokaler uden at være offentligt ansatte (f.eks. ansatte i et privat rengøringsfirma), ikke er en forudsætning for strafansvar, at de er ansat på kontrakt, jf. straffelovens § 152 a.

Også på et andet punkt rækker kredsen af ansvarssubjekter videre end minimumskravet i artikel 6. Reglen gælder således ikke alene for ansatte i Eurostat og for personer, der arbejder i kontoret, men også for tidligere ansatte og for personer, der tidligere har arbejdet i kontorets lokaler. Med denne udvidelse bringes den nye regel i bedre overensstemmelse med de gældende regler i straffeloven om brud på tavshedspligten. Her gælder strafansvaret både for nuværende og tidligere medarbejdere.

Strafansvaret er i modsætning til ansvaret efter § 152 begrænset til en bestemt type fortrolige oplysninger, nemlig de statistiske oplysninger. Forpligtelsen ifølge forordningens artikel 6 rækker ikke til kriminalisering i videre udstrækning, og dette er heller ikke nødvendigt efter forordningens formål.

Hvad der anses for fortrolige statistiske oplysninger, forudsættes fastlagt i retspraksis i overensstemmelse med § 152, stk. 3, der bestemmer betingelserne for, at en oplysning er fortrolig. Ved afgørelsen af spørgsmålet, om der er tale om en statistisk oplysning, må der i almindelighed lægges vægt på, om den er tilvejebragt og fremsendt med henblik på anvendelse til statistiske formål.

Kriminaliseringen af brud på tavshedspligten begået af ansatte ved Eurostat m.fl. betyder ikke nogen ændring i de gældende jurisdiktionsregler. Spørgsmålet om, hvorvidt danske myndigheder har kompetence til at foretage retsforfølgning i en sag om overtrædelse af § 152 b, stk. 2, må således afgøres efter de hidtil gældende regler.

Straffen for overtrædelse af § 152 b, stk. 2, er ligesom straffen for overtrædelse af § 152 bøde, hæfte eller fængsel indtil 6 måneder. Straffen kan stige til fængsel indtil 2 år, hvis forholdet er begået med forset til vinding, eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder. Herved opnås den til-

sigtede ligestilling af beskyttelsen mod brud på tavshedspligten begået af personale i dansk tjeneste og personale hos Eurostat. Ligeledes suppleres den foreslåede bestemmelse på tilsvarende måde som de gældende bestemmelser i §§ 152-152 b, af §§ 152 c -152 f.

Til nr. 9 og 10.

Med ændringen af § 183, stk. 1, præciseres det, at der ikke alene kræves forsæt til de i bestemmelsen nævnte handlinger (sprængning m.v.), men også til skadefølgen.

Forslaget til en ændret formulering af bestemmelsen i § 183, stk. 2, vil tydeligere end det nuværende ordvalg (»Sker det«) udtrykke, at det alene er handlingsbeskrivelsen i stk. 1, der medtages i gerningsindholdet i stk. 2, og ikke tillige skadefølgen.

Om forholdet mellem § 183, stk. 1, og § 183, stk. 2, bemærkes, at nogle tilfælde af forsæt til personskade efter stk. 1 må bedømmes efter den strengere bestemmelse i stk. 2, når det i § 180 beskrivende fareforsæt foreligger. I sådanne tilfælde bliver fremhævelsen af skadeforsæt i stk. 1 for så vidt overflødig, men der kan på den anden side tænkes skadeforsæt efter stk. 1, som ikke opfylder betingelserne i stk. 2. Det typiske anvendelsesområde for stk. 2 vil formentlig være tilfælde, hvor en større og ubestemt personkreds er bragt i livsfare ved sprængning m.v.

Til nr. 11.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under punkt 16.

Til nr. 12.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under punkt 18.1.

Til nr. 13.

Der henvises til de almindelige bemærkninger under punkt 17.

Til § 2

Bestemmelsen omhandler konsekvensændringer i retsplejeloven. Ved de foreslåede ændringer i §§ 688 og 692 (om pådømmelse af visse sager om vilkårsovertrædelser uden medvirken af domsmænd), §§ 756 og 763 (om hjemmel til anholdelse og fængsling som følge af vilkårsovertrædelser) og § 808 (om personundersøgelser) gøres det klart, at disse bestemmelser omfatter både sager om almindelige betingede domme efter straffelovens kapitel 7 og sager om